

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: F. V., „X“**, zastoupený JUDr. Vitem Vohánkou, advokátem se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 4, proti **žalovanému: Ředitel Krajského ředitelství policie Severočeského kraje ve věcech kázeňských**, se sídlem Lidické nám. 9, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2009, č. 5268,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se v žalobě podané v zákonné lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2009, číslo 5268, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Severočeského kraje pro vnější službu ve věcech kázeňských ze dne 4.6.2009, kterým byl podle § 189 odst. 1 zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“), uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že dne 6.7.2008 kolem 9.00 hodin ve dvoře domu čp. „X“ poté, co jej jeho otec Z. N. (dále jen „poškozený“) slovně napomínal, vyhrožoval mu a napřáhl ruku, jako by jej chtěl udeřit, kopl poškozeného do rozkroku, udeřil rukou do krku a do hrudníku tak, že spadl na zem a když

ležel na zemi, tak jej ještě dvakrát kopl do zad, čímž způsobil poškozenému lehké zranění. Žalobci byl uložen dle § 51 zákona o služebním poměru za toto jednání kázeňský trest – pokuta ve výši 3 000,- Kč.

Žalobce v podané žalobě namítá, že ke spáchání přestupku mělo dojít dne 6.7.2008 a rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno až dne 8.9.2009, tedy že k doručení napadeného rozhodnutí žalobci došlo až po uplynutí zákonné roční lhůty k projednání přestupku, resp. kázeňského přestupku. Žalobce je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť odpovědnost za přestupek zanikla a řízení mělo být zastaveno. Žalobce přitom poukazuje na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2005, sp. zn. 3 As 57/2004.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že při ukládání kázeňského trestu se služební funkcionář řídil ustanovením § 186 odst. 9 zákona o služebním poměru. Postup odvolacího orgánu po uložení kázeňského trestu příslušným služebním funkcionářem po uplynutí dvanáctiměsíční lhůty od spáchání jednání majícího znaky přestupku do vydání odvolacího rozhodnutí není dle názoru žalovaného v rozporu se zákonnou úpravou, jelikož nedošlo k vydání nového rozhodnutí. Z uvedeného důvodu nedošlo k zániku odpovědnosti za toto jednání, jelikož zákon nestanoví podmínku, že též do stanovené 12 měsíční lhůty musí být předmětné rozhodnutí v právní moci. V této lhůtě musí být kázeňský trest pouze uložen. Tento právní názor žalovaný opírá o právní názor Krajského soudu v Ústí nad Labem obsažený v rozsudku ze dne 19.11.2003, č.j. 15 Ca 440/2002-32, který směřoval k aplikaci totožného ustanovení v té době platného zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, a to § 36 odst. 2 ve věci běhu prekluzivní dvanáctiměsíční lhůty pro uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku. Ke zpřesnění výše uvedeného žalovaný uvádí, že v předmětném rozsudku je řešeno uložení kázeňského trestu za kázeňský přestupek při dodržení stanovených prekluzivních lhůt dle odst. 1 uvedeného ustanovení. Odvolací orgán tento právní názor v rámci svého správního uvážení aplikoval analogicky i na odst. 2 tohoto ustanovení, jelikož pojem „uložit“ musí být vykládán totožně tak, jak je uvedeno v této speciální právní úpravě.

Dle žalovaného je též nutno přihlídnout ke skutečnosti, že v § 189 odst. 9 zákona o služebním poměru je uvedeno, že do běhu stanovené jednorroční prekluzivní lhůty pro uložení kázeňského trestu za jednání, které má znaky přestupku, se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení. Skutek se stal dne 6.7.2008. V daném případě bylo ve věci vedeno trestní řízení pod sp. zn. ORLT-3422/TČ-2008 od 6.7.2008 do 9.10.2008, kdy věc byla postoupena příslušným orgánem činným v trestním řízení Městskému úřadu Lovosice. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 8.9.2009. V daném případě však z důvodu vedeného trestního řízení byl posledním dnem na uložení kázeňského trestu za přestupek dle žalovaného den 9.10.2009.

Žalovaný tedy s odkazem na výše uvedené trvá na tom, že v daném případě nedošlo k porušení zákona.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zdůraznil, že k prekluzi musí správní orgány přihlížet z úřední povinnosti. Dále žalobce zdůraznil, že z rozhodnutí

Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 57/2004 jednoznačně vyplývá, že ve lhůtě jednoho roku od spáchání přestupku musí rozhodnutí o přestupku nabýt právní moci.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Jedinou námitkou uplatněnou žalobcem je námitka, že napadené rozhodnutí mu bylo doručeno po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty pro uložení kázeňského trestu.

V ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích je uvedeno, že podle zvláštních předpisů se projedná jednání, které má znaky přestupku, jehož se dopustily osoby podléhající vojenské kázeňské pravomoci a příslušníci bezpečnostních sborů. V souladu s tímto ustanovením bylo jednání, které je kladeno žalobci za vinu, projednáváno s žalobcem jako s příslušníkem Policie České republiky v režimu zákona o služebním poměru.

V ustanovení § 186 odst. 9 zákona o služebním poměru je mimo jiné uvedeno, že kázeňský trest za jednání, které má znaky přestupku, lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy došlo ke spáchání přestupku; do běhu této lhůty se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení.

Dle názoru soudu je pro daný případ podstatné z citovaného ustanovení znění věty za středníkem. Tato věta byla včleněna do citovaného ustanovení novelou provedenou zákonem č. 530/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu vyplývá, že stavění lhůty k uložení kázeňského trestu za jednání, které má znaky přestupku, má zamezit propadnutí lhůty v případech, kdy se jednání příslušníka zprvu řeší jako podezření ze spáchání trestného činu.

Do běhu roční lhůty pro uložení kázeňského trestu se tedy od účinnosti uvedené novely, která nastala dne 1.1.2006, nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“). Podle § 12 odst. 10 trestního řádu se trestním řízením rozumí řízení podle tohoto zákona. Součástí trestního řízení je také přípravné řízení, které je

první fázi trestního řízení, která předchází podání obžaloby. Podle citovaného ustanovení trestního řádu se přípravným řízením rozumí úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, postoupení věci jinému orgánu nebo zastavení trestního stíhání, anebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování. Citované ustanovení trestního řádu tedy zcela jasně stanoví, že zahájením trestního řízení se rozumí okamžik sepsání záznamu o zahájení úkonů v trestním řízení, pokud byly takové úkony v trestním řízení prováděny. Pokud jde o určení okamžiku ukončení trestního řízení, je nutno považovat za okamžik určující konec trestního řízení den, kdy se správní orgán dozvěděl o odevzdání věci, tedy den, kdy mu bylo opatření policejního orgánu podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu o odevzdání věci k projednání jako přestupku doručeno. Dnem následujícím po tomto dni běh lhůty podle § 186 odst. 9 služebního zákona pokračuje (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.7.2007, č.j. 1 As 17/2007-73, popř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.10.2010, č.j. 5 As 66/2009-56 oba dostupné na www.nssoud.cz).

V daném konkrétním případě z obsahu předloženého správního spisu, jehož součástí je i trestní spis sp. zn. ORLT-3422/TČ-2008, vyplývá, že dne 6.7.2008 byly zahájeny úkony trestního řízení pro předmětný skutek. Trestní řízení bylo tedy zahájeno ve stejný den, ve kterém došlo k jednání, které je kladeno žalobci za vinu. K odevzdání Městskému úřadu Lovosice došlo na základě opatření policejního orgánu dle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu ze dne 9.10.2008. Z výše uvedeného vyplývá, že po dobu trestního řízení v dané věci, tedy od 6.7.2008 minimálně do 9.10.2008 neběžela v souladu s ustanovením § 186 odst. 9 služebního zákona roční lhůta pro uložení kázeňského trestu.

Vzhledem ke skutečnosti, že trestní řízení v dané věci bylo zahájeno již v den, kdy došlo k jednání, které je kladeno žalobci za vinu, počala roční lhůta pro uložení kázeňského trestu v daném případě běžet až následující den po doručení opatření o odevzdání věci k projednání jako přestupku správnímu orgánu. Z obsahu správního spisu nelze zjistit den, kdy bylo toto opatření doručeno Městskému úřadu Lovosice, který následně postoupil věc příslušnému orgánu Policie České republiky k vyřízení v rámci kázeňského řízení. Soud v dané věci vycházel z předpokladu nejvýhodnějšího pro žalobce, tedy z toho, že opatření o odevzdání věci k projednání jako přestupku bylo uvedenému úřadu doručeno v den jeho vydání tedy dne 9.10.2008. Od tohoto dne tedy dle názoru soudu běží předmětná roční lhůta. Posledním dnem této roční lhůty pro uložení kázeňského trestu za jednání, které má znaky přestupku byl pak v daném případě den **9.10.2009**.

Napadené rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žalobcově odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, bylo vydáno dne 3.9.2009 a žalobci bylo doručeno prostřednictvím jeho právního zástupce dne 8.9.2009, což žalobce potvrzuje i v podané žalobě. Napadené rozhodnutí tedy nabylo právní moci dne **9.9.2009**.

Dle názoru soudu v daném případě tedy nemohlo dojít k marnému uplynutí zákonem stanovené lhůty k uložení kázeňského trestu za jednání, které má znaky přestupku, neboť konečné druhostupňové rozhodnutí ve věci nabylo právní moci ještě před uplynutím zákonem stanovené lhůty pro uložení trestu. Vzhledem k této skutečnosti tedy dospěl soud k závěru, že žalobcova námitka je zcela nedůvodná.

Pro úplnost soud uvádí, že žalobcova argumentace rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15.12.2005, sp. zn. 3 As 57/2004, je pro daný případ zcela nepřiléhavá, neboť v Nejvyšším správním soudem posuzované věci se jednalo o případ, který byl projednáván v režimu zákona o přestupcích a nikoli v režimu služebního zákona a nejednalo se v uvedené věci ani o případ, kdy by o tomtéž skutku před řízením o přestupku probíhalo trestní řízení.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 6. února 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová